

KARTA ZAJĘĆ (SYLABUS)

I. Zajęcia i ich usytuowanie w harmonogramie realizacji programu

1. Jednostka prowadząca kierunek studiów	Instytut Sztuk Projektowych
2. Nazwa kierunku studiów	Projektowanie Graficzne
3. Forma prowadzenia studiów	stacjonarne
4. Profil studiów	praktyczny
5. Poziom kształcenia	studia I stopnia
6. Nazwa zajęć	Historia Grafiki
7. Kod zajęć	PG P08
8. Poziom/kategoria zajęć	Zajęcia kształcenia podstawowego(zkp)
9. Status przedmiotu	Obowiązkowy
10. Usytuowanie zajęć w harmonogramie realizacji zajęć	Semestr III
11. Język wykładowy	polski
12. Liczba punktów ECTS	1 pt. ECTS
13. Koordynator zajęć	Mgr Tomasz Kisiel
14. Odpowiedzialny za realizację zajęć	Mgr Tomasz Kisiel

2. Formy zajęć dydaktycznych i ich wymiar w harmonogramie realizacji programu studiów

Wykład W	Ćwiczenia C	Konwersatorium K	Laboratorium L	Projekt P	Praktyka PZ	Inne
30 h	-	-	-	-	-	-

3. Cele zajęć

Zajęcia mają charakter teoretyczny. Tematy realizowane podczas zajęć mają na celu:

C 1- poszerzyć wiedzę i umiejętności z zakresu historii grafiki artystycznej oraz użytkowej,

C 2- zapoznać się z warształem pracy artysty grafika,

C 3- rozwinąć umiejętności świadomego wykorzystywania technik graficznych i wyrażania własnych koncepcji artystycznych;

4. Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i innych kompetencji

Do zrealizowania treści przedmiotu konieczna jest umiejętność czytania ze zrozumieniem, rozpoznawania podstawowych dziedzin sztuki oraz wstępna znajomość historii sztuki.

5. Efekty kształcenia dla zajęć, wraz z odniesieniem do kierunkowych efektów uczenia się.

Lp.	Opis efektów uczenia się dla zajęć	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się - identyfikator kierunkowych efektów uczenia się
W_01	Prezentuje publicznie twórczość wybranego współczesnego artysty grafika, sporządza analizę jego dzieł oraz rozróżnia i nazywa stosowane przez niego techniki.	K_W01
W_02	Rozpoznaje dzieła najważniejszych reprezentantów epoki (w dziedzinie grafiki) w Polsce i na świecie. Określa specyfikę danych kultur i okresów historycznych. Wyjaśnia podstawowe terminy i pojęcia dotyczące grafiki jako dyscypliny sztuki oraz nowych mediów graficznych. Jest świadomy potrzeby znajomości pojęć i definicji związanych z warsztatem graficznym.	K_W02
W_03	Prezentuje dzieje grafiki artystycznej i użytkowej od czasów najdawniejszych po czasy współczesne. Spostrzega relację pomiędzy graficznymi formami wypowiedzi artystycznej a kontekstem historycznym i współczesną kulturą. Jest zorientowany na pogłębienie swojej wiedzy z zakresu historii grafiki oraz śledzenia najnowszych osiągnięć technologicznych.	K_W03
W_04	Opisuje charakterystyczne cechy stylu, środki ekspresji stosowane w najistotniejszych dziełach do czasów współczesnych. Wskazuje na technologię wykonania dzieł graficznych, wyjaśnia środki ekspresji użyte w najistotniejszych dziełach do czasów współczesnych.	K_W04
W_05	Opisuje i tłumaczy technologie poszczególnych technik druku wypukłego, wklęsłego, płaskiego oraz technik odrębnych. Analizuje dzieła sztuki graficznej, także współczesnych twórców. Dobiera narzędzia i materiały do określonych technik graficznych.	K_W05
K_01	Jest świadomy konieczności stałego uzupełniania swoich wiadomości i umiejętności, szczególnie w świetle poszerzającej się wiedzy i rozwoju technologicznego.	K_K01

6. Treści kształcenia – oddzielnie dla każdej formy zajęć dydaktycznych (W- wykład, K- konwersatorium, L- laboratorium, P- projekt, PZ- praktyka zawodowa) W- wykład

L p.	Tematyka zajęć – szczegółowy opis bloków tematycznych	Liczba godzin
W 1	Ogólne pojęcia i zasady Rola grafiki w dziejach sztuki. Znaczenie technik graficznych. Podstawowe definicje dotyczące grafiki dawnej. Podział grafiki (artystyczna, użytkowa, nurt interpretacyjny, nurt autorski - <i>peintre-graveurs</i>). Definicja autorskiej odbitki graficznej (kongres grafiki w Paryżu, SAGA 1996). Budowa formalna odbitki graficznej. Numerowanie egzemplarzy, edycja bibliofilska, limit nakładu, stalowanie. Sygnowanie dzieł. Rodzaje odbitek (odbitki stanowe, odbitka odwrotna, odbitki z retuszami, odbitki <i>avant la Lettre</i> , odbitki <i>alec la lettre</i> , odbitki sprawdzające, odbitki artysty, odbitka <i>bon à tirer</i> , odbitka <i>hors commerce</i> , odbitki wystawowe, odbitka unikatowa, odbitka końcowa). Dedykacje i inskrypcje. Sygnatura. Papiery i znaki wodne - filigrany (oraz inne podłoża m.in.: pergamin – welin). Papier japoński (washi). Farby do druku. Narzędzia.	3 h
W 2	Grafika warsztatowa – historia – początki Problem autorstwa najwcześniejszych grafik. Początki grafiki (pieczęcie cylindryczne, podłoża, druk sitowy – serigrafia: zasada sitodruku, Samuel Simon z Manchesteru, rodzaje siatek; druk płytowy, najstarsza znana książka, wczesne druki japońskie, drzeworyt barwny w Japonii, ksylografie, ryciny gruntowane). Drzeworyt – materiały i narzędzia. Techniki druku wypukłego (Kamienioryt, Pirografia, Technika groszkowana, metaloryt, Ołwioryt, Cynkoryt, Drzeworyt – langowy, sztorcowy), książki blokowe, Biblia Kolońska, Kronika Świata. Początki miedziorytu. Niella. Tendencje: <i>maniera fina</i> i <i>maniera larga</i> . Artyści: MISTRZ ROKU 1446, ANTONIO POLLAIUOLO, MARTIN SCHONGAUER,	3 h

	MISTRZ KSIĘGI DOMOWEJ zwany także MISTRZEM AMSTERDAMSKIEGO GABINETU RYCIŃ (sucha igła) oraz artyści nad środkowym Renem. WIT STWOSZ, ANDREA MANTEGNA, LUCAS CRANACH STARSZY, HANS BURGKMAIR STARSZY, ALBRECHT ALTENDORFER.	
W 3	Od Albrechta Dürera do Rembrandta i jego naśladowców Albrecht Dürer (akwaforta, miedzioryt, drzeworyt – cykle). Obraz człowieka w czasach Dürera. Grafika ilustracyjna, drzeworyty książkowe i druki ulotne. Akwaforta. Opis techniki. Roztwory trawiące (m.in. kwas azotowy, kąpiel holenderska, chlorek żelazowy). Werniks twardy – receptura. DANIEL HOPFER, Albrecht Altdorfer, Augustin Hirschvogel, Lucas van Leyden, Marcantonio Raimondi. Drzeworyt światłocieniowy – opis techniki. Wskazanie artystów stosujących tę technikę. Artyści: UGO DA CARPI, ANTONIO DA TRENTO, FRANCESCO MAZZUOLA (zwany PARMIGIANINO). Grafika niderlandzka w wieku XVI i początkiem XVII (LUCAS VAN LEYDEN, HENDRIK GOLTZIUS). Graficy kręgu Rubensa (PIETER SOUTMAN, LUCAS VORSTERMAN). Grafika we Francji w wieku XVI i XVII (JACQUES CALLOT – cykle; Claude Lorrain). Miedziorytnicy francuscy z XVII stulecia (MICHEL LASNE, CLAUDE MELLAN, ROBERT NANTEUIL). Twórczość graficzna Rembrandta, jego poprzedników i naśladowców (HENDRIK GOUDT, HERCULES SEGHERS, JAN VAN DE VELDE, REMBRANDT VAN RIJN (techniki i narzędzia, tematyka prac, przykłady), JAN LIEVENS, FERDINAND BOL).	3 h
W 4	Wielcy mistrzowie grafiki XVII i XVIII wieku (Holandia, Niemcy, Włochy i Anglia) Holenderscy mistrzowie akwaforty XVII wieku. PIETER VAN LAER – BAMBOCCIO, JAN BOTH, NICOLAS BERCHEM, HERMAN SAFTLEVEN, ANTHOINE WATERLOO, JACOB VAN RUISDAEL, LUDOLF BACKHUISEN, SIMON DE VLIENER, PAULUS POTTER. Wielcy akwafortyści siedemnastowiecznej Italii (JUSEPE DE RIBERA, GIOVANNI BENEDETTA CASTIGLIONE, STEFANO DELLA BELLA, SALVATOR ROSA). Mezzotinta w Europie w XVII i XVIII stuleciu. Narzędzia i opracowanie płyty, inne sposoby. (LUDWIG VON SIEGEN, RUPRECHT VON DEM PFALTZ, WALLERANT VAILLANT, ABRAHAM BLOOTELING, JOHANN GOTTFRIED HAID, JOHANN ELIAS HAID, JOHANN JACOBÉ, RICHARD EARLOM, RAPHAEL SMITH, JACOB CHRISTOFFEL LE BLON (druk barwny), WILLIAM WARD (metoda tamponowa lub a la poupée) Graficy niemieccy w wieku XVII i XVIII (LUCAS KILIAN, DANIEL CHODOWIECKI). Anglia – wiek XVII i XVIII (WENZEL (VACLAV), WILIAM HOGARTH (serie), THOMAS ROWLANDSON). Grafika francuska w XVIII stuleciu (JEAN PIERRE NORBLIN DE LA GOURDAINE - inspiracje) Osiemnastowieczna grafika włoska (GIOVANNI BATTISTA TIEPOLO, ANTONIO CANAL zwany CANALETTO, GIOVANNI BATTISTA PIRANESI - cykle).	4 h
W 5	Nowe techniki graficzne osiemnastego stulecia ANTONIO MARIA ZANETTI, JOHN BAPTISTA JACKSON, sposób kredkowy (JEAN CHARL FRANÇOIS), GILLES DEMARTEAU, technika punktowana (FRANCESCO BARTOLOZZI), druk barwny (THOMAS BURKE), akwatinta – napylenie płyty żywicą, możliwości akwatinty, rodzaje. Artyści: (JEAN BAPTISTE LE PRINCE), akwatinta barwna (LOUIS PHILIBERT DEBUCOURT). LITOGRAFIA. Kamień litograficzny, metody bezpośrednie, materiały rysunkowe. Alois Senefelder (THÉODORE GÉRICAUT i EUGÉNE DELACROIX, HONORÉ DAUMIER, MARIANO FORTUNY, GUSTAVE DORÉ, GRANDVILLE, PAUL GAVARNI, JUAN PÉREZ VILLAMILA, FRANCISCO JAVIER PARCERISA). Drzeworyt sztorcowy (THOMAS BEWICK). AUBREY BEARDSLEY, ARTHUR RAKHAM.	2 h
W 6	FRANCISCO GOYA LUCIENTES, HENRI DE TOULOUSE-LAUTREC i drzeworyt japoński FRANCISCO GOYA LUCIENTES. Kaprysy (Los Caprichos), Okropności wojny (Los Desastres de la Guerra), Tauromaquia, Przysłowia (Los Proverbios) lub Szaleństwa (Los Disparates). HENRI DE TOULOUSE-LAUTREC - litografie, ilustracje i plakaty, afisze i japońskie drzeworyty. Drzeworyt japoński XVIII – XIX w. SUZUKI HARUNOBU, KITAGAWA UTAMARO, UTAGAWA HIROSHIGE, KATSUSHIKA HOKUSAI (cykle, wpływ na sztukę zachodnią).	4 h
W 7	Narodziny polskiej grafiki artystycznej Sytuacja grafiki polskiej w drugiej połowie XIX w. JÓZEF PANKIEWICZ. Rozwój grafiki artystycznej w Polsce (po 1900 roku). TeKa Stowarzyszenia Artystów Grafików. FELIKS	4 h

	JASIEŃSKI. <i>Teka Melpomeny</i> . Barwne drzeworyty Piotra Krasnodębskiego. Stefan Filipkiewicz. Jan Skotnicki. LEON WYCZÓŁKOWSKI. Franciszek Siedlecki, Ignacy Łopieński, Józef Holewiński, Jan Stanisławski, Ferdynand Ruszczyc, Stanisław Wyspiański, Mieczysław Jakimowicz, Wojciech Weiss, Witold Wojtkiewicz, Karol Tichy, Zofia Stankiewicz, Józef Mehoffer. Nowe techniki graficzne. Feliks Jabłczyński (ceratoryt i ziarnoryt), Tadeusz Estreicher (fluoroforta). Ojciec drzeworytu w Polsce – WŁADYSŁAW SKOCZYLAŚ. STANISŁAW OSTOJA-CHROSTOWSKI, TADEUSZ CIEŚLEWSKI – SYN (przebieg życia i twórczości graficznej. Cieślewski na tle drzeworytu i współczesnej jemu grafiki polskiej), Zofia Stryjeńska. BRUNO SCHULZ (cliche verre).	
W 8	Rola grafiki w Polsce Współcześni graficy polscy. TADEUSZ KULISIEWICZ. JÓZEF GIELNIAK. MIECZYŚLAW WEJMAN, KONRAD SRZEDNICKI, Krystyna Wróblewska, STANISŁAW WÓJTOWICZ, JERZY PANEK, i inni. Grupa Krakowska. Włodzimierz Kunz. Danuta Leszczyńska – Kluza. Portret ironiczny. JAN LEBENSTEIN. Grafika lat 90. Mieczysław Górski i Władysław Pluta. ANDRZEJ PIETSCH, EUGENIUSZ GET-STANKIEWICZ, Jacek Gaj. Zbiory grafiki, konkursy i wystawy graficzne w Polsce i na świecie.	3 h
W 9	Grafika użytkowa – podział, funkcje, historia Czym jest grafika użytkowa? Ilustracja. Plakat-początki. Jules Chéret, Eugene Grasset, Pierre Bonnard, Henri de Toulouse-Lautrec, Georges Meunier, Alfons Mucha, Thomas Heine, Julius Klinger, Peter Behrens. Plakat propagandowy. Rozwój plakatu w Polsce (plakaty reklamowe: Wojciech Kossak, Piotr Stachiewicz, Włodzimierz Tetmajer, Józef Mehoffer, Kazimierz Sichulski; plakaty dziecięce i historyczne. Stanisław Wyspiański. Motywy grafiki japońskiej (Wojciech Weiss, Teodor Axentowicz, Karol Frycz-plakaty kabaretowe). Plakat okresu międzywojennego (Tadeusz Gronowski, Józef Mroszczak, Edmund Bartłomiejczyk, Witold Chomicz).	2 h
W 10	Plakat – ciąg dalszy historii Fotomontaż w plakacie. Plakaty stylu Art Deco. Nurt folklorystyczny. Plakaty turystyczne. Plakat społeczny. Plakat filmowy. Polska Szkoła Plakatu (Wojciech Zamecznik, Józef Mroszczak, Henryk Tomaszewski, Jan Lenica, Roman Cieślewicki, Jan Młodożeniec, Waldemar Świerzy, Franciszek Starowieyski). Inspiracje m.in. pop-artem, neosecesją, surrealizmem, abstrakcją geometryczną. Wpływ fotografii na kształtowanie się plakatu. Plakat solidarnościowy. Nurt teratologiczny. Stylistyka kiczu. Ilustracja klasyczna. Nurt typograficzno-konstruktywistyczny.	2 h
RAZEM		30 h

7. Metody weryfikacji efektów uczenia się /w odniesieniu do poszczególnych efektów/

Symbol efektu uczenia się	Forma weryfikacji						
	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Kolokwium	Projekt	Sprawdzian wejściowy	Sprawozdanie	Inne
W_01					X		
W_02			X				
W_03			X				
W_04		X					
W_05			X				
K_01							Rozmowa indywidualna Obserwacja aktywności

8. Narzędzia dydaktyczne

Symbol	Rodzaj zajęć
N 1	Wykład połączony z prezentacją przykładów do poruszanych zagadnień.
N 2	Wykład- omówienie wybranych istotnych zagadnień tematycznych, dyskusja merytoryczna
N 3	Referat – zakres referatu ustalany indywidualnie z każdym studentem/. konsultacje w trakcie opracowywania tematu.

9.1. Sposoby oceny

F1	Ocena za wiedzę nabytą w ramach wykładu oraz poziom tej wiedzy. Wykład 1 w sem. III
F2	Ocena za wiedzę nabytą w ramach wykładu oraz poziom tej wiedzy. Wykład 2 w sem. III
F3	Ocena za wiedzę nabytą w ramach wykładu oraz poziom tej wiedzy. Wykład 3 w sem. III
F4	Ocena za wiedzę nabytą w ramach wykładu oraz poziom tej wiedzy. Wykład 4 w sem. III
F5	Ocena za wiedzę nabytą w ramach wykładu oraz poziom tej wiedzy. Wykład 5 w sem. III
F6	Ocena za wiedzę nabytą w ramach wykładu oraz poziom tej wiedzy. Wykład 6 w sem. III
F7	Ocena za wiedzę nabytą w ramach wykładu oraz poziom tej wiedzy. Wykład 7 w sem. III
F8	Ocena za wiedzę nabytą w ramach wykładu oraz poziom tej wiedzy. Wykład 8 w sem. III
F9	Ocena za wiedzę nabytą w ramach wykładu oraz poziom tej wiedzy. Wykład 9 w sem. III
F10	Ocena za wiedzę nabytą w ramach wykładu oraz poziom tej wiedzy. Wykład 10 w sem. III

Ocena podsumowująca

P1	Zaliczenie z oceną za semestr I na podstawie oceny F1, F2, F3, F4, F5, F6, F7, F8, F9, F10, (średnia zwykła)
----	--

9.2. Kryteria oceny

Poprawność merytoryczna przekazywanych treści.

Zgodność intencji i faktycznie przekazywanych treści z tematem wykładu.

Sposób opracowania tematu.

Zdolność syntetycznego wykorzystania nabytej wiedzy i kompetencji.

Symbol efektu uczenia się	Na ocenę 3	Na ocenę 3,5	Na ocenę 4	Na ocenę 4,5	Na ocenę 5
W_01, W_02, W_03, W_04, W_05	<p>Osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się z pominięciem niektórych ważnych aspektów z obszaru historii grafiki. Student powinien opisać charakterystyczne cechy stylu, środki ekspresji stosowane w najistotniejszych dziełach wybranego autora. Wyjaśnić środki warsztatowe użyte w pracach graficznych. Rozpoznawać dzieła najważniejszych reprezentantów epoki (w dziedzinie grafiki artystycznej i użytkowej) w Polsce i na świecie. Uczestniczyć w co najmniej 75% zajęć, (weryfikacja na podstawie listy obecności); - wykazuje się dostateczną znajomością lektur podstawowych</p>	<p>Osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się z pominięciem niektórych istotnych aspektów z zakresu historii grafiki. Student powinien rozpoznawać dzieła wskazanego reprezentanta epoki (w dziedzinie grafiki artystycznej i użytkowej) w Polsce i na świecie. Sporządzać analizę jego dzieł oraz rozróżniać i nazywać stosowane przez niego techniki. Posiadać wiedzę o technologii wykonanych dzieł graficznych. Posługiwać się w sposób zrozumiały wiedzą zdobytą podczas zajęć. Wykazywać się dostateczną znajomością lektur podstawowych.</p>	<p>Osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się z pominięciem niektórych mniej istotnych aspektów związanych z historią grafiki i świadomością historycznej i współczesnej roli grafiki w szeroko pojętym obszarze sztuki. Potrafi Wyjaśniać i posługiwać się podstawowymi terminami i pojęciami dotyczącymi grafiki jako dyscypliny sztuki. Ma wiedzę o klasycznych technikach graficznych a także o oryginalnych, nietypowych sposobach wykonania graficznych matryc. Potrafi wskazać reprezentantów i wymienić ich prace. Aktywnie i zaangażowanie uczestniczy w zajęciach.</p>	<p>Osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się obejmujących wszystkie istotne aspekty z pewnymi nieścisłościami lub błędami w zakresie historii grafiki. Potrafi Opisywać i tłumaczyć technologie poszczególnych technik druku na bazie analizy wybranego współczesnego artysty grafika. Posiada świadomość historycznej i współczesnej roli grafiki w szeroko pojętym obszarze sztuki a także dostrzega relacje pomiędzy graficznymi formami wypowiedzi artystycznej a kontekstem historycznym i współczesną kulturą. Wykazuje się wysoką frekwencją podczas zajęć, -aktywnie uczestniczy w zajęciach: m.in. udział w dyskusji, umiejętność pracy zespołowej;.</p>	<p>Osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się obejmujących wszystkie istotne aspekty związane z przedmiotem historia grafiki. Student potrafi opisywać i tłumaczyć technologie poszczególnych technik druku wypukłego, wklęsłego, płaskiego oraz technik odrębnych. Analizować dzieła sztuki graficznej, współczesnych twórców. Wykazuje się bardzo dobrą znajomością lektur oraz korzysta z zasobów internetu.</p>

K_01	<p>Student posiada w stopniu elementarnym świadomości w zakresie ocenianego efektu obejmującego umiejętność zbierania, analizowania i interpretowania informacji, oraz rozwijania idei. Posiadać umiejętność komunikowania się i życia w społeczeństwie i integracji w różnych przedsięwzięciach kulturalnych.</p>		<p>Student posiada świadomość w zakresie ocenianego efektu obejmującego rozwiązywanie problemów przekazu artystycznego przy wykorzystaniu intuicji i nabytej wiedzy. Posiada świadomość prezentowania swoich osiągnięć w przystępnej formie z wykorzystaniem cyfrowych nośników informacji. Posiada umiejętność krytycznej oceny własnych dokonań i dostrzegania błędów</p>		<p>Student posiada ponad przeciętną świadomość w zakresie ocenianego efektu obejmującego kompetencje zawodowe i społeczne. Samodzielnie podejmuje niezależne prace, wykazując się umiejętnościami zbierania, analizowania i interpretowania informacji. Posiada umiejętność komunikowania się w pracy zespołowej w ramach wspólnych projektów i działań</p>
------	--	--	---	--	---

9. Literatura podstawowa i uzupełniająca

Literatura podstawowa:

- M. Bóbr, *Mistrzowie grafiki europejskiej od XV do XVIII wieku*, Krajowa Agencja Wydawnicza, W-wa 2000.
- J. Catafal, C. Oliva, *Techniki graficzne*, Wydawnictwo Arkady, Warszawa 2005.
- K. Krużel, *Wśród starych rycin. Wybrane zagadnienia opracowania formalnego dawnej grafiki*, Księgarnia Akademicka, Kraków 1999.
- D. Wróblewska, *Polska grafika współczesna. Grafika warsztatowa, plakat, grafika książkowa, grafika prasowa*, Interpress, Warszawa 1983.

Literatura uzupełniająca:

- J. Białostocki, *Dürer*, Wydawnictwo Sztuka, W-wa 1956.
- L. Bichler, M. Trede, *Hiroshige. Sto słynnych widoków Edo*, tłum. Edyta Tomczyk, Taschen 2010.
- E. Crispino, *Klasyki Sztuki nr 36, Toulouse – Lautrec*, przeł. Agnieszka Majewska, Warszawa 2006.
- E. Dzikowska, *Artyści mówią. Wywiady z mistrzami grafiki*, Warszawa 2011.
- J. Gondowicz, *Bruno Schulz (1892-1942)*, Edipresse Polska S.A., W-wa 2006.
- T. Gryglewicz, *Kraków i artyści. Teksty o malarzach i grafikach środowiska krakowskiego drugiej połowy wieku XX*, Instytut Historii Sztuki Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2005.
- Z.K. Jagodziński, *Moi wielcy artyści. Czesław Ślania, Piotr Naszarkowski, Andrzej Heidrich*, Oficyna wydawnicza RYTM, Warszawa 2009.
- W. Kandinsky, *Eseje o sztuce i artystach*, przeł. Ewa Sagan, Kraków 1991.
- R. Kijak, M. Skowrońska, K. Kubicka, *Historia sztuki. Tom. 16. Polska. Malarstwo i grafika*, Biblioteka Gazety Wyborczej, Kraków 2010.
- Malinowski J., *Archiwum Sztuki Polskiej XX wieku*, tom II, Warszawa 2010.
- J.L. Locher, *Magia M.C. Eschera*, Taschen 2009.
- K. Moisan-Jabłońska, K. Ponińska, *Inspiracje grafiką europejską w sztuce polskiej. Czasy nowożytne*, Wydawnictwo Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego, Warszawa 2010.
- M. Opalek, *Drzeworyt w czasopiśmie polskich XIX stulecia*, Wrocław 1949.
- A. Schlomps, *Hiroshige 1797-1858*, Taschen 2008.
- R. Smith, *Tajemnice warsztatu artysty*, przeł. Agnieszka Grochulska, Warszawa 1994.
- J. Talbierska, *Rembrandt. Ryciny i rysunki ze zbiorów Gabinetu Rycin BUW*, Warszawa 2004.
- M. Wejman, *Albrecht Dürer – Melancholia I*, z: Wykłady inauguracyjne, Wydział Grafiki ASP w Krakowie, Kraków 1982.
- M. Yourcenar, *Czarny mózg Piranesiego*, przeł. Jan Maria Kłoczowski, Warszawa 1992.

11. Macierz realizacji zajęć

Symbol efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektów zdefiniowanych dla programu	Cele Przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Sposoby oceny
W_01	K_W01	C 1, C 2, C3	W1, W2, W3, W4, W5 W 6, W7, W 8, W9,W10	N1, N2,N3	F1, F2, F3, F4, F5, F6, F7, F8, F9, F10
W_02	K_W02	C 1, C 2, C3	W1, W2, W3, W4, W5 W 6, W7, W 8, W9,W10	N1, N2, N3	F1, F2, F3, F4, F5, F6, F7,F8, F9,F10
W_03	K_W03	C 1, C 2, C3	W1, W2, W3, W4, W5 W 6, W7, W 8, W9,W10	N1, N2, N3	F1, F2, F3, F4, F5, F6, F7, F8, F9, F10
W_04	K_W04	C 1, C 2, C3	W1, W2, W3, W4, W5 W 6, W7, W 8, W9,W10	N1, N2, N3	F1, F2, F3, F4, F5, F6, F7, F8, F9, F10
W_05	K_W05	C 1, C 2, C3	W1, W2, W3, W4, W5 W 6, W7, W 8, W9,W10	N1, N2, N3	F1, F2, F3, F4, F5, F6, F7, F8, F9, F10
K_01	K_K01	C 1, C 2, C3	W1, W2, W3, W4, W5 W 6, W7, W 8, W9,W10	N1, N2, N3	F1, F2, F3, F4, F5, F6, F7, F8, F9, F10

12. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
UDZIAŁ W WYKŁADACH	30 h
UDZIAŁ W ĆWICZENIACH	/
UDZIAŁ W KONWERSATORIACH/LABOLATORIACH/ PROJEKTACH	/
UDZIAŁ W PRAKTYCE ZAWODOWEJ	/
UDZIAŁ NAUCZYCIELA AKADEMICKIEGO W EGZAMINIE	2 h
UDZIAŁ W KONSULTACJACH	2 h
Suma godzin kontaktowych	34 h
SAMODZIELNE STUDIOWANIE TREŚCI WYKŁADÓW	/
SAMODZIELNE PRZYGOTOWANIE DO ZAJĘĆ KSZTAŁTYJĄCYCH UMIEJETNOŚCI PRAKTYCZNE	/
PRZYGOTOWANIE DO KONSULTACJI	/
PRZYGOTOWANIE DO EGZAMINU I KOŁOKWIÓW	/
Suma godzin pracy własnej studenta	/
Sumaryczne obciążenie studenta	34 h
LICZBA PUNKTÓW ECTS ZA ZAJĘCIA	1 pt. ECTS

OBCIĄŻENIE STUDENTA ZAJĘCIAMI KSZTAŁTUJACYMI UMIEJĘTNOŚCI PRAKTYCZNE	30 h
LICZBA PUNKTÓW ECTS ZA ZAJĘCIA KSZTAŁCUJĄCE UMIEJĘTNOŚCI PRAKTYCZNE	1 pt. ECTS

13. Zatwierdzenie karty zajęć do realizacji.

1. Odpowiedzialny za zajęcia:

Dyrektor Instytutu:

Przemyśl, dnia

.....

.....

data

.....

podpis